

densfreden, men der var intet nyt i det, han fremlagde.

En krig mod Irak handler ikke specielt om kampen imod terrorismen. Den handler langt mere om magten over de enorme olieressourcer, som findes i Irak. Det er simpelt hen umuligt at se bort fra sammenhængen mellem olien og den enorme interesse, USA har for hele Mellemøstenregionen. USA har brug for billig olie for at kunne opretholde sin økonomiske vækst og har derfor brug for, at der er nogle venligsindede regeringer, der kan sikre USA denne billige olie.

Kl. 16.05

For mig er der ingen tvivl om, at krigen om olieressourcerne kun er begyndelsen til en fremtid, hvor ressourceknaphed bliver roden til lang tid flere konflikter. Derfor er der også en sammenhæng mellem det globale miljø og det fremtidige konfliktmønster. I øjeblikket bruger 20 pct. af jordens befolkning 80 pct. af jordens ressourcer, men disse ressourcer er ikke uendelige.

Vi ser også en befolkningsudvikling, der gør, at der i stigende grad vil blive kamp om ressourcer, der bliver stadig mere knappe. Det drejer sig om olie, det drejer sig om vand, det drejer sig om mad, og det drejer sig om en række andre af de naturlige ressourcer, som vi bruger langt mere af, end der bliver gendannet. Vi trækker på naturens kassekredit i et omfang, som vil give ganske, ganske store konsekvenser, ikke alene for den fattige del af verden, men også for os selv på et tidspunkt.

I lørdags demonstrerede ca. 400.000 mennesker i London mod den britiske regerings støtte til den amerikanske krig. Der er en stigende opposition i USA. Også i Danmark kan der konstateres en stigende modstand mod USA's krigsplaner. Det bliver stadig vanskeligere at se meningen med en krig, der risikerer at kaste hele regionen i brand. Det, der vil ske, er, at terrorismen vil blive styrket og ikke svækket, når Bush indleder sin krig.

Hvad gør den danske regering? Den fortsætter med at messe, som den altid har gjort det, og som vi hørte statsministeren gøre det på Venstres landsmøde: USA, vi er med jer, vi er med jer hele vejen, ligegyldigt hvad I foretager jer af tåbeligheder, er vi med jer hele vejen. I har en ven i Danmark, i den danske statsminister. Den danske regerings underdanighed er tæerkrummende.

I den tyske valgkamp blev modstanden mod krigen en vigtig forudsætning for Gerhard Schröders valgsejr. I den sammenhæng reage-

rede USA på en usædvanlig aggressiv måde, så aggressiv, at det var helt uhørt. Nu skulle Tyskland have tæsk, fordi de formastede sig at tale Roma, dvs. Washington, midt imod.

I den situation kunne man måske have forventet en smule støtte fra EU's formandskabsland. Men hvad skete? Den danske regering forholdt sig fuldstændig tavs. Ikke så meget som antydning af kritik i forhold til den amerikanske intervention i indre tyske anliggender, i et frit demokratisk land, ikke så meget som antydning af et pip kom der fra den danske regering for at støtte Tyskland i den massive kritik, som kom fra USA, og hvor så Joshka Fischer blev tvunget til efterfølgende at gå bodsgang i Washington. Det var jo ikke noget kønt syn.

Men man kunne måske have forventet, at EU's formandskabsland kom vennerne til hjælp. Når et familiemedlem bliver tæsket af andre, hjælper man vedkommende. Sådan er det i hvert fald dér, hvor jeg kommer fra. Men i det her tilfælde må man have den opfattelse, at regeringen var ganske godt tilfreds med, at den tyske regering fik den massive kritik fra USA, fordi Tyskland formastede sig til, fordi Gerhard Schröder formastede sig til at kritisere den amerikanske krigsforberedelse.

Alle i denne sal er enige om, at kampen mod den internationale terrorisme er vigtig, men vi er uenige om midlerne. Statsministeren og regeringen følger USA i det synspunkt, at terrorismen skal bekæmpes med militære midler. Ved hjælp af en gigantisk militær oprustning og militære aktioner mener man, at terrorismen kan bekæmpes.

Som det tidligere har været anført i dag, har den amerikanske regering forøget det amerikanske militærbudget med ca. 50 mia. dollar, hvilket svarer til hele verdens samlede ulandsbi-stand. For en brøkdal af de penge kunne man sikre rent vand og uddannelse til de fattige i verden. Hvad bekæmper terrorismen bedst? En forøgelse af det amerikanske militærbudget med knap 50 mia. dollar eller rent vand og uddannelse til de fattige i verden? Det sidste naturligvis. Det er derfor, vi er nødt til at få en anden tilgang til sikkerhedspolitikken end den, den amerikanske regering med støtte fra den danske regering fører.

Kl. 16.10

Det er en fatal fejlurdering, at der eksisterer en militær løsning på terrorproblemerne. Så længe milliarder af mennesker i den fattige verden ikke har fremtidsmuligheder, vil terrortrus-